

POŻYCZENIE (12) *sb n*

o oraz pierwsze e jasne, końcowe e pochylone.

sg *N* pożyczenie (7); -é (4), -(e) (3). ◇ *G* pożyczniã (2). ◇ *A* pożyczni(e) (3).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde w objaśnieniu s.v. pożyczek.

Danie lub wzięcie czegoś pod warunkiem zwrotu; to, co zostało pożyczone; mutuatio Mącz, Calep; commodatum BartBydg; commodatio, mutuum Calep (11) : Commodatum, laskave poziczenye BartBydg 31b; Locatio, Pożyczenie/ Náýęcie. Mącz 196d, 239c; Commodata res – Pozijczenię. Calep 223b, 223b, 684a [2 r.]; [lichwa] zãwždy bywa/ gdy fię cokolwiek nád summę pożyczonã/ z vgody/ y tylko zã łãmo pożyczenie/ bierze. LatHar 118; A iefliby którzy Zydowie przez nowe zdrãdy ná lifty zãftãwné pieniędzy fwyh pożyczãli/ á przez dwie lećie tego pożyczniã zãniechãliby [suum debitorem sustinerent JanStat 1124] o lichwé przyroflã/ y o summę głównã do łãdu przywoźcić: tedy ná główný summie łãmey krom wãzelkich lichw mãiã mieć dofyć SarnStat 259.

pożyczenie czego (3): ZapWar 1528 nr 2420; Przez Mãriã krolowã zonę fwą/ pobudzał teź Ferdynãndã ku pomocy/ á zwłãfzczã około pożyczniã dział. BielKron 306. Cf Wyrażenie.

Wyrażenie: »pożyczenie pieniędzy« (1): Czo sye doticze o wãpomozenie a opoziczenie pyeniedzi wtey rzeczi poffel twego pana na tho poffelstwo mam za tho ze miał doftatecznã odpowiedz LibLeg 10/155.

Cf [POŻYCZANKA], POŻYCZEK, POŻYCZYĆ

LW